

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α΄

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν τοῦ Ἁθω φωστῆρα καὶ τῆς Νάξου τὸ βλάστημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν θεόπνουν διδάσκαλον· Νικόδημον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔμπλεων σοφίας θεϊκῆς· διδαχὰς γὰρ οὐρανίους καὶ δαψιλεῖς, βλυστάνει τοῖς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

Ἔτερον.

ᾠχος γ΄

Τὴν ὡραιότητα.

Δόξα...

Σοφίας χάριτι, Πάτερ κοσμούμενος, σάλπιγξ θεόφθογγος, ὥφθης τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀρετῶν ὑφηγητής, Νικόδημε θεηγόρε· πᾶσι γὰρ παρέθηκας, σωτηρίας διδάγματα, βίου καθαρότητος, διεκφαίνων τὴν ἔλλαμψιν, τῷ πλούτῳ τῶν ἐνθέων σου λόγων, δι' ὧν ὡς φῶς τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ
γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν
τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφθείσῃ, ὁ Υἱός
σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ
καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ
φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος α΄

Χορὸς ἀγγελικός.

Χοροὶ τῶν Μοναστῶν, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, συνῆλθον εὐλαβῶς, ἐορτάσαι προθύμως, Νικόδημε Ὅσιε, εὐσεβείας διδάσκαλε· οὓς εὐλόγησον, ἐπισκοπῇ σου αὖλῳ, μετὰ πίστεως, προσπτυσσομένους θεόφρον, τὴν πάντιμον κάραν σου.

Δόξα... Ὅμοιον.

Σοφίας θεϊκῆς, ἐλλαμφθεὶς ταῖς ἀκτῖσι, ῥημάτων ἱερῶν, θησαυρὸν ἐξηρεύξω, Νικόδημε Ὅσιε, εὐσεβείας διδάσκαλε, δι' ὧν πάντοτε, ἡμᾶς παιδεύεις παμμάκαρ, πρὸς ἀνάβασιν, τῆς ἐν Χριστῷ κεκρυμμένης, ζωῆς καὶ λαμπρότητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς δόξης σου Ἀγνή, τὰ πολλὰ με-γαλεῖα, ὕμνων δαβιτικῶς, ἐν ὠδαῖς ἡδυφθόγγοις, Νικόδημος ὁ Ὅσιος, ἀνεβόα τὸ χαῖρέ σοι, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, κόσμου γέφυρα, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα, καὶ Ἄθω ἀντίληψις.

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Λειμὼν εὐωδέστατος, τῶν θεοπνεύστων
Γραφῶν, ἐδείχθης Νικόδημε, τῇ καθαρᾷ σου
ζωῇ, καὶ μύστης θεόληπτος· τούτων γὰρ τῇ
μελέτῃ, ἐντρυφῶν καθ' ἐκάστην, γνώσεως
οὐρανίου, τὴν ὁσμὴν ἐκομίσω, δι' ἧς Πάτερ
εὐφραίνεις, τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὅσίως ἐβίωσας, καὶ ἐναρέτως σοφέ, καὶ
πάντας ἐξέπληξας, ἐν τῇ σοφίᾳ τῇ σῇ, Νικόδημε
Ὅσιε· εὐφρανas Ὁρθοδόξων, τοὺς χοροὺς τῷ
σῷ λόγῳ, ἔλυσας κακοδόξων, τὰς μωρὰς
σοφιστείας· διό σου τὴν ἐτήσιον μνήμην
γεραίρομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀσπόρως συνέλαβες, τὸν Ποιητὴν τοῦ
παντός, ἀφθόρως δὲ τέτοκας, ἐκ τῶν αἱμάτων
τῶν σῶν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὅθεν σε
σωτηρίας, ἀπαρχὴν κεκτημένοι, ὑμνοῦμέν σε
Θεοτόκε, ὡς ἡμῶν προστασίαν, καὶ πίστει
μεγαλύνομεν, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ.δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν τὴν θείαν πεπλουτηκώς, πάσης γνώσεως πλοῦτον πνευματικόν, ἡρεύξω μακάριε, ἐκ θησαυροῦ τῆς καρδίας σου, καὶ τροφοδότης ὥφθης, τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, τῶν εὐσεβῶν ἐκτρέφων, ψυχὴν καὶ διάνοιαν· ὅθεν καὶ τὰ ἦθη, τῶν ἀνθρώπων ρυθμίζων, τοῖς πᾶσιν ὑπέδειξας, σωτηρίας τὴν ἔλλαμψιν, θεοφόρε Νικόδημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

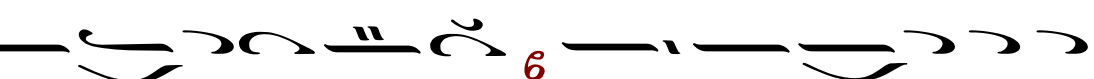
Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

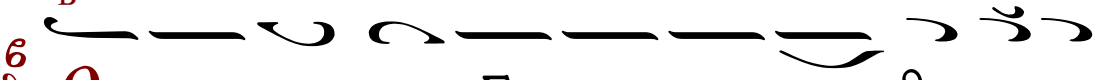
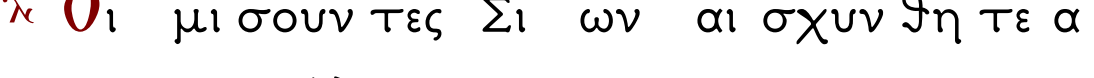
Σωματώσασα Κόρη δίχῃ τροπῆς, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων ὑπερφυῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, διὰ σπλάγχνα χρηστότητος, ἡμᾶς πρὸς ἀρχαίαν, ζωὴν ἐπανήγαγες, νεκρώσασα τὸν ὄφιν, τῷ τόκῳ σου ἄχραντε. Ὅθεν εὐγνωμόνως, εὐχαρίστους ὠδᾶς σοι, ἀεὶ ἐξυφαίνομεν, τὴν σὴν χάριν δεχόμενοι, Θεοτόκε βοῶντές σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πόθῳ τῇ σκέπῃ σου Δέσποινα.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἑχου.

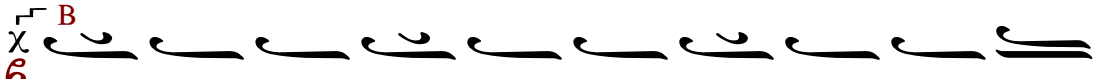
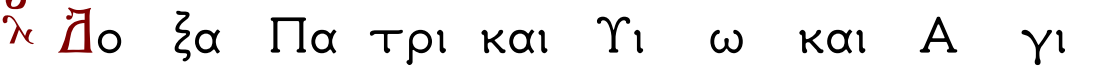
Ἑχος Γ'τος

^Γ₆ ^B ^Γ₆ ^Δ₆

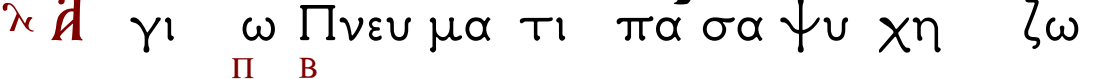
Εκ νε ο τη το ος μου ^Δ₆ πολ λα α
 πο λε μει με πα θη ⁶_λ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρ μου ⁶_λ ^{Δίς} ⁶_λ

⁶_λ ^B ⁶_λ

Οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου ⁶_λ ως χορ τος γαρ πυ ρι ε
 σε σθε α πε ζη ραμ με νοι ⁶_λ ^{Δίς}

^Γ₆ ^B ⁶_λ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
 ω Πνευ μα τι ⁶_λ

⁶_λ ^Π ^B ⁶_λ

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
 ου ου ται ⁶_λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

Τὸ τρίτον. ⁶λ **Τ**ι μι ος ε ναν τι ι ον Κυ
^{ζ'}λ ^{δ'} ^{θ'} χορός: ^{ζ'}λ ο θ α ανατος του Ο
⁶λ ⁶λ σι ι ου αυ του ου ου ου ου ⁶λ ου ου ου ⁶λ

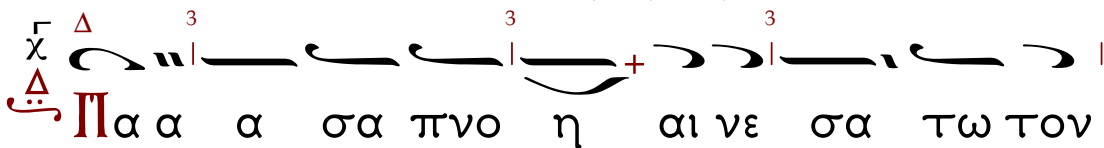
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

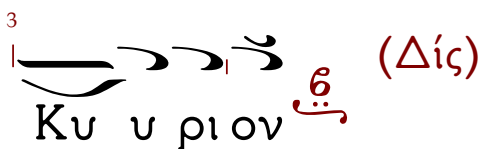
Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

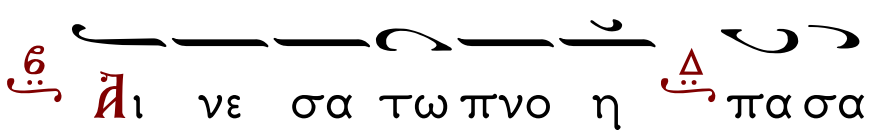
Ὁ Χορός:
Α Κυ ρι ε ε λε η σον Α

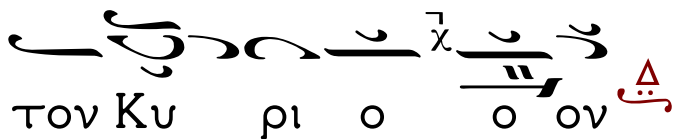
Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:
Α μη ην Α

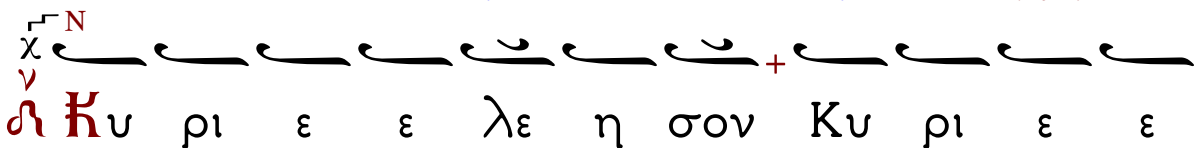

Π α α α σα πνο η αι νε σα τω τον

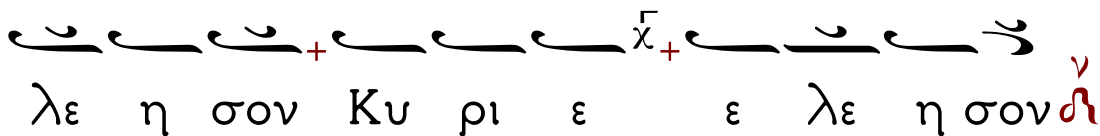

Κυ υ ριον (Δίς)

Τὸ τρίτον
Α ι νε σα τω πνο η Α πα σα

τον Κυ ρι ο ο ον Α

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

Α Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Α

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ‘Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. ‘Ο Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
Ἄ και τω Πνευματισου Ἄ

‘Ο Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός:
Ἄ Δοξα σοι Κυρι ε Δοξα σοι Ἄ

‘Ο Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἁσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις του σου Οσιου πρεσβειαις εε

λεημον εξαλειψον τα πληθη των εμω

ων εγκληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις εε

ελεημον εξαλειψον τα πληθη των εμω

ων εγκληματων

Εἵτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

ᾠχος πλ. β'.

λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οικτοιρμων σου ε ζα λειψον
 το α νο ο μη μα α α μου
 Ο τη ης Εκ κλη σι ι ας νε ο φα
 νης ε ε ε ω ω σφο ο ο ρος και των μο να
 στων θε ο ει δη ης δι ι δα σκα α λος Νι κο
 δη μο ς ο ο ο θε ο ο ο λη η η η
 πτος τον της α ρε τη ης κα α λ λι ι σ τον τε
 λε ε ε ε σα ας δρο ο ο μον προς ου ρα

νι ι ι ους σκη να ας α νι πτα α α ται
 τους δε την σε πτη ην α α αυ του ου μνη
 μην ε ορ τα α α α ζο ο ον τας ταις πα
 τρι καις ευ λο γι ι αι αι αις α μει ει ει βε
 ε ε ε ται και πα α σιν αι αι τει ει ει
 ει ει ται το με ε ε γα ε ε ε λε ε ε ε
 ο ο ο ο ος

Εἶτα οἱ Κανόνες.

Τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν

ᾠδὴ α΄. ᾠχος δ΄.

Ὁ Εἰρμός.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὰ θαύματα. (δ΄ς).

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρίτων θησαύρισμα καὶ ἀνεξάντλητον πέλαγος, ὑπάρχουσα Δέσποινα ῥανίδα γνώσεως, κάμοι ὄμβρησον, ἵνα σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὸ χαῖρε βοήσω σοι ἁσμάτων σάλπιγι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρᾶς ἡ καθαίρεσις χαῖρε Θεόνυμφε Δέσποινα, τοῦ κόσμου ἡ λύτρωσις χαῖρε Πανάμωμε, ἡ πηγάσασα, ζωὴν τὴν αἰωνίαν, καὶ ἄδην νεκρώσασα χαῖρε τῷ τόκῳ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχύος ἀνάκτορον τῆς Πατρικῆς χαῖρε ἄχραντε, παστὰς ἡ ἀμόλυντος χαῖρε τοῦ Κτίσαντος, ὁ ὑπέρλαμπρος, νυμφῶν χαῖρε τῆς δόξης, τῆς θείας σαρκώσεως τὸ ἐργαστήριον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ράβδος ἡ ἀνθήσασα τὸν φυτουργὸν πάσης
κτίσεως, χαῖρε ἀπειρόγαμε, χαῖρε ἡ ἄμπελος, ἡ
βλαστήσασα τὸν βότρυν τὸν ὠραῖον, τὸν οἶνον
βλυστάνοντα τῆς ἐπιγνώσεως.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου
Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάς ὁμοούσιε Πάτερ Υἱὲ Πνεῦμα ἅγιον, σοφίαν παράσχου μοι ἵνα ὑμνήσω φαιδρῶς, τὸν ἐν λόγοις καὶ δόγμασι καὶ ἔργοις, δοξάσαντα Κύριε θεῖον Νικόδημον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος ἡ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, ὁ θεῖος Νικόδημος πάντας καλεῖται ἡμᾶς, τὴν ἐτήσιον, αὐτοῦ τελέσαι μνήμην· συνδράμωμεν ἅπαντες τοῦτον γεραίροντες.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρώσας τὸ φρόνημα τὸ τῆς σαρκός σου Νικόδημε, τὸ χεῖρον ὑπέταξας πάτερ τῷ κρείττονι, δι' ἀσκήσεως, φιλοσοφίας θείας, καὶ ὥφθης τῆς χάριτος σκεῦος πολύτιμον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσχὺν καὶ κραταίωμα καὶ φωτισμὸν τὴν σὴν εὐνοίαν, ὁ θεῖος Νικόδημος πλουτήσας Δέσποινα, ἐνθεώτατος καὶ ὅλος θεοφόρος, ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι ὥφθη ἐν Ἀθωνι.

Κανὼν δεύτερος

ᾠχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ σῇ ἐλλάμψει φωτοδότα τὸν νοῦν μου
φώτισον, καὶ λόγον μοι δίδου, Λόγε ἐν τοῖς
χείλεσι, ὥς ἂν ὕμνον ἐπάξιον, Νικοδήμῳ τῷ
θείῳ, καὶ θαυμαστῷ σου θεράποντι, μέλψω ἐν
εὐσήμεῳ θεράποντι.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ καθαρὰ σου πολιτεία Ὅσιε, φωτός σε
σκήνωμα, ἔδειξεν ἐν Ἄθῳ, καὶ στῦλον
ὀλόφωτον, καὶ λύχνον φαινότατον,
δαδουχοῦντα ἐν κόσμῳ, ἀθανασίας διδάγματα,
πάτερ θεορρημον Νικόδημε.

Δόξα...

Νόμου τοῦ θείου ἀναπτύσσων Ὅσιε, λόγον
τὸν ἔνθεον, θεολήπτῳ γλώσσει, νοημάτων
πέλαγος, καὶ πλοῦτον θείας γνώσεως, ἐν
ποικίλῃ σοφίᾳ, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπώμβρησας,
πάτερ ὥσπερ μάννα οὐράνιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ναμάτων θείων ψυχοτρόφων Δέσποινα,
πηγὴ ἀκένωτε, βλύσον τῇ ψυχῇ μου, ὕδωρ τὸ

ἀλλόμενον, εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ὥς ἂν σβέσω
Παρθένε, τῆς ἁμαρτίας τοὺς ἄνθρακας, καὶ
πλησθῶ αὐτοῦ ἐλλάμψεως.

Εἶτα οἱ Κανόνες.

Τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν

Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'.

Ὁ Εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον (δὺς).

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁρος τὸ κατάσκιον καὶ θεῖον, ἐξ οὗ ἐπεδήμησεν ἡμῖν, ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέύρατο, ἐν ἀπωλείας ὄρεσι, χαῖρε ἀγνὴ Μητροπάρθενε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰάσεων χαῖρε τοῖς ἀνθρώποις, ὁμβρίζουσα δρόμον δαψιλῶς, χαῖρε πηγὴ ἀκένωτε, ἐξ ἧς ἡμῖν ἀνέβλυσε, τὸ ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, εἰς σωτηρίαν αἰώνιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στάμνος ἡ χρυσῇ χαῖρε Παρθένε, ἡ κόσμῳ τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς, ὥς μάμμα ἐπουράνιον, ἀσπόρως γεωργήσασα, χαῖρε λυχνία πάμφωτε, τοῦ πατρικοῦ ἀπαυγάσματος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν πλάκα τῆς νέας διαθήκης, ἐν ᾗ ὁ Δεσπότης τοῦ παντός, ἐγράφη σωματούμενος, ὑμνήσωμεν κραυγάζοντες· χαῖρε τοῦ νόμου πλήρωμα, καὶ Προφητῶν περιήχημα.

Ὡδὴ γ.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου

Ἦχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπλήσθης φωτὸς ἐπουρανίου, καθάρας Νικόδημε τὸν νοῦν, καὶ ὡς φωστήρ πολύφωτος, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔτεσι, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμψας, εἰς εὐσεβῶν περιποίησιν.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων τῶν θείων σου ἡ χάρις, εἰς πᾶσαν ἐξελαμψεν τὴν γῆν, ὡς ἀστραπὴ οὐράνιος, ἦθη ψυχῶν καθαίρουσα, καὶ πρὸς τὸ φῶς ἰθύνουσα, τῶν ἐνταλμάτων τοῦ Κτίσαντος.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ λύχνος τῆς θείας ἐπιπνοίας, ἡ σάλπιγξ ἡ εὐσημος Θεοῦ, ἡ γλῶσσα ἡ θεόφθογγος, ὑμνείσθω θείοις ἄσμασιν, ἀξιοχρέως σήμερον, ὁ θεηγόρος Νικόδημος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς φωτοφόρος καὶ καθέδρα, πυρίμορφος ὠφθης τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένη Δέσποινα, τοῦτον σαρκὶ κυήσασα· διὸ καὶ με καταύγασον, τῇ ἀγλαΐᾳ τῆς δόξης σου.

ᾠδὴ γ'. Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀγίου

ᾠχος πλ.δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰλύος πάσης ἐμπαθοῦς, ψυχὴν καὶ σῶμα καθάρας, τῇ συντόνῳ ἐγκρατεία θεόφρον, ἀπαθείας γεωργεῖς, Νικόδημε τὰς χάριτας, καὶ πρὸς τὴν κτῆσιν τούτων, πάντας προτρέπεις τῷ λόγῳ σου.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς, μυσταγωγὸς θεοφόρος, τῆς ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ κεκρυμμένης, ἀναδέδειξαι ἡμῖν, Νικόδημε μακάριε, πρὸς θείας ἀναβάσεις, μυσταγωγῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα...

Ὁ νοῦς σου πάτερ ἐλλαμφθείς, τοῦ Παρακλήτου τῇ αἴγλῃ, ἥ δὲ χεὶρ σου ὑπ' αὐτοῦ κινουμένη, διετύπωσεν ἡμῖν, οὐράνια διδάγματα, ἐν τεύχεσιν ἁγίοις, καὶ πλείσταις βίβλοις Νικόδημε.

Καὶ νῦν...

Δεδοξασμένη Μαριάμ, παντοβασίλισσα Κόρη, ἥ Θεὸν ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, τὴν φθαρεῖσάν μου ψυχὴν, τοῖς πάθεσιν ἰάτρευσον, καὶ δίδου μοι ὁρῶσαι, ἐπιστροφὴν τὴν σωτήριον.

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸ θεόπνευστον στόμα τοῦ θείου Πνεύματος, ἡ παναρμόνιος λύρα τῶν οὐρανίων ᾠδῶν, τῶν ἐν ἹΑθῳ μοναστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, ὁ θεοφόρος γραμματεὺς, τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ, Νικόδημος ὁ θεόφρων, χαρμονικῶς ἐπαινείσθω, ὡς Χριστοῦ θεράπων γνήσιος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθένε κόσμου βοήθεια, ἐν καιρῷ τῆς ἀνάγκης βοήθει πάντοτε, τοῖς προστρέχουσι θερμῶς τῇ προστασίᾳ σου, καὶ τὴν παροῦσαν σου ἁγνή, κληρουχίαν τὴν σεπτὴν, διάσωζε πάσης βλάβης, ὅτι τῇ σῇ ἀντιλήψει, διὰ παντὸς προστρέχει Δέσποινα.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ως ἐναρέτου πολιτείας μύστην ἄριστον, καὶ εὐσεβείας θεοφόρητον διδάσκαλον, ἡ ὀρθόδοξος γεραίρει σε Ἐκκλησία. Οὐρανόθεν γὰρ τὸ χάρισμα δεξάμενος, καταυγάζεις τοῖς ἐνθέοις σου συγγράμμασι, τοὺς βοῶντάς σοι· χαίροις πάτερ Νικόδημε.

Ὁ Οἶκος

Αγγελος ἐν τοῖς τρόποις, καὶ πολὺς ἐν τῇ γνώσει, Νικόδημε ἐν Ἀθῶ ἐδείχθης· ἀγγελικὴν γὰρ ἔχων ζωὴν, ἀγγελοπρεπεῖ φωνῇ διεσάφησας, τὰ ἐν πατράσι κείμενα, δι' ὧν φωτίζεις τοὺς βοῶντας·

Χαῖρε, τῆς Νάξου ἡ εὐκοσμία· χαῖρε, τοῦ Ἀθῶ ἡ δαδουχία.

Χαῖρε, τῶν πατρώων δογμάτων ἀνάπτυξις· χαῖρε, τῶν ἁγίων ῥημάτων ἀνάλυσις.

Χαῖρε, ὕψος φρονήσεως καὶ σοφίας ποταμὸς· χαῖρε, βάθος θείας γνώσεως καὶ ἀγάπης θησαυρός.

Χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης γραμματεὺς θεοφόρος· χαῖρε, ὅτι τυγχάνεις ἐρμηνεὺς θεηγόρος.

Χαῖρε, λαμπὰς ἡθῶν τῆς σεμνότητος· χαῖρε,

πυρσὸς τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ οἱ πιστοὶ βεβαιοῦνται· χαῖρε, δι' οὗ οἱ ἐχθροὶ ἐπτοοῦνται.

Χαίροις πάτερ Νικόδημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, τοῦ σοφωτάτου τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλου.

Στίχοι.

Νίκην ὦ Νικόδημε τῷ πιστῷ δήμῳ δίδωσιν ὁ λόγος σου Πνεύματι θείῳ.

Νικόδημος δεκάτη γε τετάρτη ἱρὸς ἔνθεν ἦρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Στίχοι

Ἐπλωσε Παῦλος, ὡς σαγήνην, τοὺς λόγους,

Ἦγρευσε δ' ὡς θήραμα θεῖον Ἀκύλαν.

Ἀκύλαν δεκάτη γε τετάρτη τύμβος ἔκρουψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰούστου.

Στίχοι

Μὴ θῦμα βαλεῖν εἰς τὸ βωμοῦ πῦρ θέλων,

Εἰς πῦρ Ἰουστός θυμα βάλλεται ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ὁνησίμου.

Στίχοι

Ἐλαφρὸν ἦρα φορτίον σὸν ἡδέως,
Μεθ' οὗ σὸς Ὁνήσιμος ἤκω σοι, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Στίχοι

Ἀφείς, Ἰωσήφ καθέδραν τὴν γηϊνὴν,
Παρίσταται νῦν τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀκύλας καὶ Ἰλάριος
ξίφει τελειοῦνται.

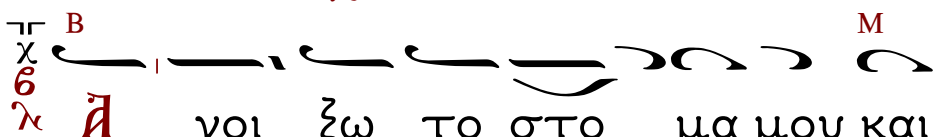
Ο ἅγιος μάρτυς Πέτρος ὁ νέος, τοὺς πόδας
ἐκκοπεῖς, τελειοῦται.

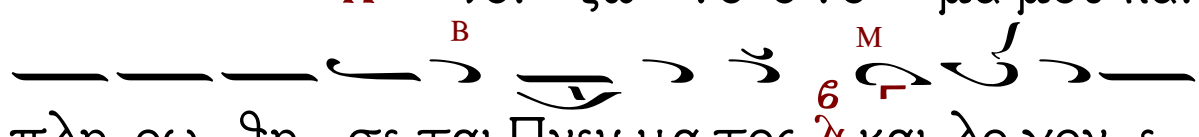
Ο ἅγιος μάρτυς Ἡράκλειος, ῥοπάλοις
τυπτόμενος, τελειοῦται.

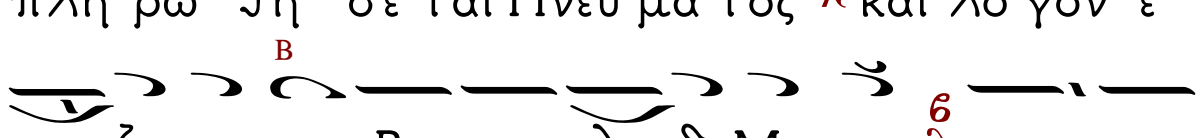
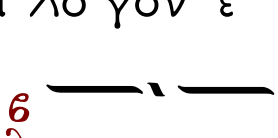
Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

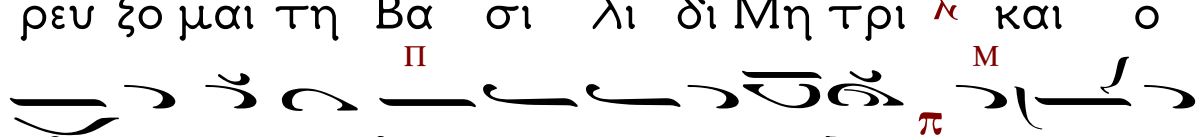
Καταβασίες, Άνοιξω το στόμα μου

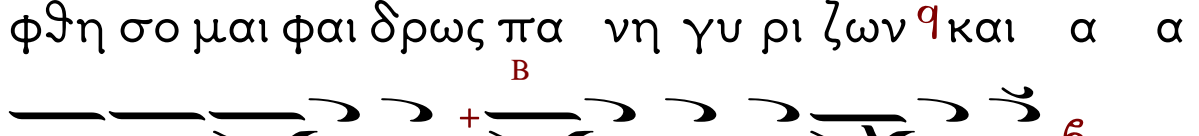
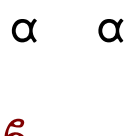
Ἦχος Γ'τος

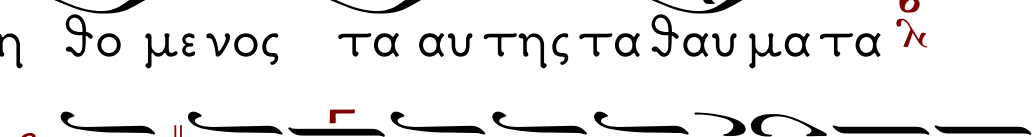
Ὡδὴ ἀ' νοι ζω το στο μα μου και

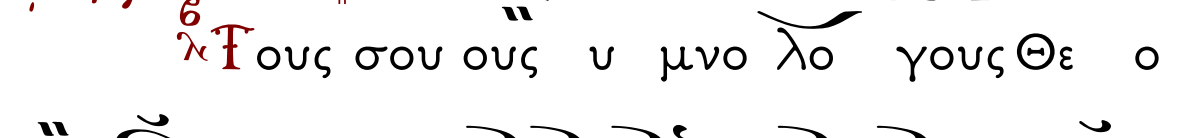
 πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε

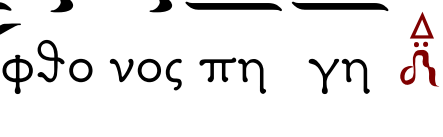
 ρευ ζομαι τη Βασι λι δι Μητρι και ο

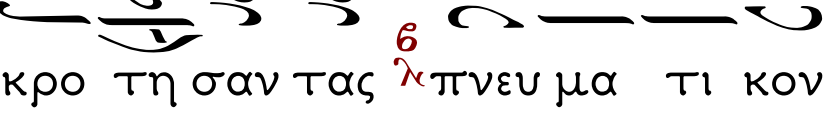
 φθη σομαι φαιδρως πα νη γυρι ζων και α α

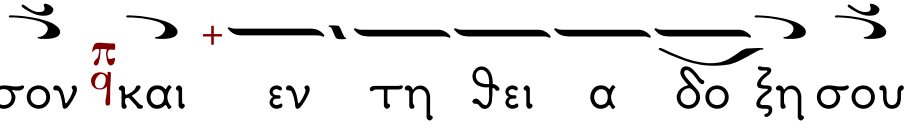
 σω γη θο μενος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ὡδὴ γ' τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο

 το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη

 θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον

 στερε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σου

Ὁ ἀ' χορός στε φανων δο ξης α ζι ω σον

Ὡδὴ δ' ⁶ Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
⁶ λην ⁶ της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶
σου του υ ψι στου ⁶ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δ δο ζα τη δυ
να μει σου Κυ ρι ε ⁶
Ὡδὴ ε' ⁶ ⁶ ξε στη τα συμ παν τα ⁶ ε πι
τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
με Παρ θε νε ⁶ εσ χες εν μη τρα τον
ε πι πα αν των Θε ον ^Δ και τε το κας α χρο
νον Υι ον ^{ζ'} πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶ σω τη
ρι αν βρα βευ ον τα ⁶

Ὡδὴ στ' ⁶κ Τὴν θείαν ταυτὴν καὶ παντίμον τελοῦν
 τες εὐορτήν οἱ θεοφρονες ^π9 τῆς Θεομνη
 τορος ^π9 δευτέρας χεῖρας κροτήσωμεν ^ΔΑ
 τον ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξαζόντες ⁶κ
 Ὡδὴ ζ' ⁶κ Οὐκ ἐλάτρευσαν ⁶κ τη
 κτίσει οἱ θεοφρονες ⁶κ παρά τον κτί
 σαντα ⁶κ ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν ⁶κ ἀνδρῶν
 ὡς πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον ⁶κ υ
 περὺ ὑμνηήτε ^π9 οἱ τῶν Πατέρων Κύριος
^ΔΑ καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ ⁶κ
 Ὡδὴ η' ⁶κ Ἄνιμου μενεύλογου μεν καὶ προ

σκυ νου ου μεν τον Κυ ριον ⁶λ

⁶λ Πα ι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι νω

^ΔΑ ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε σω

σα το ^ΔΑ το τε μεν τυ που μενος ⁶λ νυν δε +

ενεργου μενος ^π9 την οι κου με νην α πα σαν

+ α γει ρει ψαλ λου ου σαν ^ΔΑ τον Κυ ριον υ

μνει τε ταερ γα ^π9 και υ περ υ ψου τε ^ΔΑ εις παν

τας τους αι ω ω να α α α ⁶λ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμιωτέρα Ὑψος^Γτος^κ

Στίχος α' ^χ^Γ^Μ ^Β
⁶^κ **Μ**ε γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶^κ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^χ^Γ⁶^κ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ⁶^κ
^Β

⁶^κ **Τ**ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶^κ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φειμ ⁶^κ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶^κ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶^κ

Στίχος β' ^χ^Γ^Β
⁶^κ **Ο** τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γε νε αι ⁶λ

B

⁶λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ⁶λ και
 εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φειμ ⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν ⁶λ

Στίχος γ' ⁶λ ⁶λ Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

ⲕ̅ⲥ̅
ⲛ̅ⲓⲥ γⲉ νⲉ ⲁⲛ ⲕⲁⲓ γⲉ νⲉ ⲁⲛ ⲧⲟⲓⲥ ϥⲟ βⲟⲩ

ⲙⲉ ⲛⲟⲓⲥ ⲁⲩ ⲧⲟⲛ ⲛ̅ⲓ
B

ⲛ̅ⲓ Ⲧⲏⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉ ϣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Χⲉ ϣⲟⲩ ⲃⲉⲓⲙ ⲛ̅ⲓ ⲕⲁⲓ

ⲉⲛ δⲟ ζⲟ ⲧⲉ ϣⲁⲛ ⲁ ⲥⲱⲕ ⲣⲓ ⲧⲱⲥ ⲧⲱⲛ Σⲉ ϣⲁ

ⲡⲉⲓⲙ ⲛ̅ⲓ ⲧⲏⲛ ⲁ ⲃⲓ ⲁ ϥⲑⲟ ϣⲱⲥ Θⲉ ⲟⲛ Λⲟ γⲟⲛ ⲧⲉ

ⲕⲟⲩ ⲥⲁⲛ ⲛ̅ⲓ ⲧⲏⲛ ⲟⲛ ⲧⲱⲥ Θⲉ ⲟ ⲧⲟ ⲕⲟⲛ ⲥⲉ ⲙⲉ γⲁ λⲩ

ⲛⲟ ⲙⲉⲛ ⲛ̅ⲓ

Σⲡⲓ ϥⲟⲥ ⲟⲩ ⲕ̅ⲥ̅
ⲛ̅ⲓ Ⲭⲱ ⲡⲟⲓ ⲏ ⲥⲉ ⲕⲣⲁ ⲧⲟⲥ ⲉⲛ βⲣⲁ ϥⲓ

ⲟ ⲛⲓ ⲁⲩ ⲧⲟⲩ ⲛ̅ⲓ ⲃⲓ ⲉ ⲥⲟⲕⲟ ϣⲓ ⲥⲉⲛ ⲛ̅ⲓ ⲩ ⲡⲉ

ⲣⲏ ϥⲁ ⲛⲟⲩⲥ ⲃⲓ ⲁ ⲛⲟⲓ ⲁ ⲕⲁⲣ ⲃⲓ ⲁⲥ ⲁⲩ ⲧⲱⲛ ⲛ̅ⲓ
B

ⲛ̅ⲓ Ⲧⲏⲛ ⲧⲓ ⲙⲓ ⲱ ⲧⲉ ϣⲁⲛ ⲧⲱⲛ Χⲉ ϣⲟⲩ ⲃⲉⲓⲙ ⲛ̅ⲓ ⲕⲁⲓ

^B
 κουσαν^π την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν⁶

Σπῆχος στ' ^χ
⁶ Ἀν τε λα βε το Ι σρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους⁶ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων⁶

τω Α βρα αμ^χ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος⁶

^M
⁶ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
 Σε ρα φειμ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή

6
λ Ἄ πας γηγενης 6
λ σκιρτατωτωπνευματι
λαμπαδουχουμενος 6
λ πανηγυριζετωω
δε 9 α υλωννωωνφυσιςγεραιρουσα
6
λ τα ι ε ρα θαυμασια της Θεομη
το ορος Δ και βο α α α α τω Δ Χαιροις
παμμακαριστε Θεοτοκε Α γνη
α ει παρθε νε ε ε ε ε 6
λ

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, τῆς θεϊκῆς τρεφόμενος, σοφίας τῆς ἀνωτάτω, ἐδρέψω πάτερ τὸν πλοῦτον, Νικόδημε θεόσοφε, θεολογίας ὄργανον, καὶ τῶν Ὁσίων σύσκηγε· μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε.

Θεοτοκίον

Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, Παρθένε σωματώσασα, ἀνέτρεψας τῷ σῷ τόκῳ, τὴν καταδίκην τῆς Εὐας, καὶ εὐλογίας ἔβλυσας, πηγὴν τοῖς σὲ δοξάζουσι, καὶ εὐσεβῶς κηρύττουσι, σὲ παναγνον Θεοτόκον, καὶ ἀειπάρθενον Κόρην.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰσπῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Πα

$\overset{\pi}{\chi}$ $\overset{\Pi}{\text{Π}}$ α α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
 $\overset{\Pi}{\text{Π}}$ σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
 $\overset{N}{\text{Ν}}$ $\overset{\Pi}{\text{Π}}$ ον $\overset{\pi}{\text{π}}$ αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
 $\overset{N}{\text{Ν}}$ ων ου ρα α νω ω ω ων $\overset{\pi}{\text{π}}$ αι νει ει ει τε
 $\overset{M}{\text{Μ}}$ $\overset{\Pi}{\text{Π}}$ ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψ ι
 $\overset{\pi}{\text{π}}$ $\overset{\Delta}{\text{Δ}}$ ι ι ι στοις $\overset{\pi}{\text{π}}$ σοι πρε ε πει $\overset{\Delta}{\text{Δ}}$ υ υ υ μνος τω
 $\overset{\Pi}{\text{Π}}$ $\overset{\pi}{\text{π}}$ ω ω ω Θε ε ε ε ω ω $\overset{\pi}{\text{π}}$
 $\overset{M}{\text{Μ}}$ $\overset{\pi}{\text{π}}$ $\overset{\Delta}{\text{Δ}}$ ι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
 $\overset{\Pi}{\text{Π}}$ Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του $\overset{\pi}{\text{π}}$ αι

νεί ει ει ει τε α α αυ τον η πα σαι αι

δυ να α α μεις α αυ του ου ου ου η σοι

πρε ε πει υ υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε

ω ω ω ω π

Σπύχος. χ π Αι νει τε αυ τον ε πι ταις

δυ να στει αις αυ του Α αι νει τε αυ τον

Α κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

του Α

Τοῦ ἱεροῦ Νικοδήμου καὶ διδασκάλου ἡμῶν, τὴν φωτοφόρον μνήμην, ἐορτάσωμεν πόθῳ· ὁσίως γὰρ βιώσας ἐν ἀρεταῖς, τῷ Χριστῷ εὐηρέστησε, καὶ διδαγμάτων ἁγίων ὑφηγητῆς, ἀνεδείχθη θείῳ Πνεύματι.

Σπύχος. χ π Αι νει τε αυ τον εν η χω

σαλπιγγος ^χαι νει τε αυ τον ^Δεν ψαλ τη
ρι ω και κι θα α ρα ^Δ

Ἄπας ὁ Ἄθως σκιρτάτω ἀγαλλόμενος, τοῦ
θείου Νικόδημου καὶ σοφοῦ ἐν Ὁσίοις,
πλουσίαις δαδουχίαις καὶ δωρεαῖς, μυστικαῖς
λαμπρυνόμενος· ὥς γὰρ λαμπρὸς ἑωσφόρος
φωταγωγεῖ, οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Στίχος. ^χ^Π ^π⁹ ^Δαι νει τε αυ τον εν τυ μπα
νω και χο ρω ^Δαι νει τε αυ το ον ^χ⁹ εν
χορ δαι αις και ορ γα α νω ^Δ

Ἐν τοῖς λειμῶσι τῶν θείων Γραφῶν
ἱπτάμενος, εὐθεία διανοία ὥσπερ μέλισσα
πάτερ, συνήθροισας ἐκεῖθεν τὸν γλυκασμόν, καὶ
τὸ μέλι τῆς χάριτος, καὶ θεοφθόγγοις νοήμασιν
ιεροῖς, κατευφραίνεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχος. ^χ^Π ^π⁹ ^Δαι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοῖς εὐ ἡ χοῖς αἱ νει τε αὐ τον ἐν κυμ
 βα λοῖς α λα λαγ μου   πα σα πνο η αἱ νε
 σα τω τον Κυ ρι ον

Τὴν παναγίαν σου κάραν καὶ
 πανσεβάσμιον, πιστῶς περικυκυκλοῦντες
 προσπτυσσόμεθα πόθῳ, Νικόδημε παμμάκαρ
 καὶ ἐξ αὐτῆς, θείαν χάριν καρπούμεθα, καὶ τῆς
 ζωῆς τῆς ἀγήρω τὴν δωρεάν, ὁσφραινόμεθα ἐν
 Πνεύματι.

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα̣̣̣̣̣̣

Δο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι
και αι Υι ω και Α γι ι ι ω Πνευ
μα α α τι

Σα αλ πι ι ι ι σω ω ω ω μεν εν
σαλ πι γ γι α α σμα α α των χο ρευ σω μεν ε ε
ο ο ορ τι ι ι ι α και σκιρ τη σω μεν
ευ φραι νο ο με ε ε νοι τη φω το
φο ο ο ρω ω μνη η η μη του δι δα α σκα α
α α α λου η η η μων ι ε ρεις και
μο να ζο ο ον τες συ υν τρε ε χε ε ε

τω ω ω σαν ^χ και τον θε ο φο ο ο ρον κρο
 τει τω σαν εν υ υ μνοις ^Δ ως τω κο σμω
 βλυ σα α αν τα δι δα γ μα των ι ε ρω ων
 πη η γας ^Δ ως εξ Ε δεμ πε λα γι ζου ου ου
 σας α πα α α σιν ^π ορ θο δο ζων τα συ
 στη μα α α τα τον της ορ θο δο ζι ι ι ας
 νε ο φω τον φω ω στη η ρα ^Δ συ νε λ θο ο ον
 τες α νυ υ μνη η η η σω ω ω μεν ^π της
 σο φι ι ας τον θη σαυ ρον ^χ των α ρε των
 το τα α μει ει ει ον ^Δ το του Πα ρα κλη η η
 του στο ο ο ο μα ^π την στη λην των σε μνων

η η θων την θε ο ο φθο ο ογ γον τω ων
 θε ε ο ο λο ο ο γων γλω ω ω ωσ σαν ^π₉
 τον θε α αυ γη της εγ κρα τει ει α α ας
 λυ υ υ υ υ χνον ^χ₉ την των ο ορ θω ων δο ογμα
 α α των λυ υ υ υ ραν ^π₉ των παν των των ευ
 σε βων ο δη γο ον εν θε ε ον ^χ₉ α σμα σι
 θε η η γο ο ροις εγ κω μι α α λο ο ον
 τες ου ου ου τως ει πω ω ω μεν ^π₉ Ni
 κο ο δη με θε ο ο ο ο ο σο ο ο ο
 φε ^χ₉ συ υ νε τι ι σο ον η η η μας ^Δ₉ τη η ση
 η δι δα α σκα λι ι ι α ^π₉ και πρε σβευ ε

α ει τη Τρι ι α α α δι ^κϛ υ περ των τι
 μων των σε ^ΔΑ

Καλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων,
 χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν
 εὐφραινόμενοι, τῇ φωτοφόρῳ μνήμῃ τοῦ
 διδασκάλου ἡμῶν. Ἱερεῖς καὶ μονάζοντες
 συντρεχέτωσαν, τὸν θεοφόρον κροτείτωσαν ἐν
 ὕμνοις, ὡς τῷ κόσμῳ βλύσαντα, διδαγμάτων
 ἱερῶν πηγάς, ὡς ἐξ Ἑδὲμ πελαγιζούσας ἅπασιν.
 Ὁρθοδόξων τὰ συστήματα, τὸν τῆς Ὁρθοδοξίας
 νεόφωτον φωστῆρα, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν·
 τῆς σοφίας τὸν θησαυρόν, τῶν ἀρετῶν τὸ
 ταμεῖον, τὸ τοῦ Παρακλήτου στόμα, τὴν στήλην
 τῶν σεμνῶν ἡθῶν, τὴν θεόφθογγον τῶν
 θεολόγων γλῶσσαν, τὸν θεαυγῇ τῆς ἐγκρατείας
 λύχνον, τὴν τῶν ὀρθῶν δογμάτων λύραν, τῶν
 πάντων τῶν εὐσεβῶν ὁδηγὸν ἔνθεον, ἁσμασι
 θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἵπωμεν·
 Νικόδημε θεόσοφε, συνέτισον ἡμᾶς τῇ σῇ
 διδασκαλίᾳ, καὶ πρέσβευε ἀεὶ τῇ Τριάδι, ὑπὲρ
 τῶν τιμώντων σε.

Ήχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα

και νυν και αι ει και εις τους αι ω
 νας των αι ωνων α μην
 Μακαριζομεν σε Θεο το κε Παρ
 θε ε νε και δοξαζομεν σε οι πιστοι
 καταχρεεος την πο ο ο λιν την α
 σειστον το τει ειχος το αρρηκτον την αρρα
 γη η προστασι ι αν και καταφυγη η
 των ψυχων η μω ω ω ω ω ω

Δοξολογία Μεγάλη σε ἦχο πλ. α' .
Ἐπιλογές.

Ἦχος λ̣η̣ Πα—⁹

^K
^χ
^q Δο ξασοι τω δει ζαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι ι στοις Θε ω ^Δ
^{γ'} και ε πι γης ει ρη η
νη εν αν θρω ποις ευ δο ^K
κι α ^χ
^q

^K
^χ
^q Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ
νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ^Δ
^{γ'} ^K ευ χα ρι
στου μεν Σοι δι α την με γα α λην σου δο
ξαν ^χ
^q

^K
^χ
^q Κυ ρι ε Βα σι λευ ^{γ'}
^η ε που ρα νι ε Θε
ε Πα τερ πα ντο κρα α τορ ^{γ'}
^η Κυ ρι ε Υι ε

μονο γε νες Ι η σου Χριστε και Α γι ον

Πνευ μα x q

κ
x q Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο Υι ο ος του Πα τρος γ' ο αι αι ρων την α

μαρ τι ι αν του κο σμου x q ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας αμαρ τι ι ας του κο σμου x q

κ
x q Προ σδε ζαι την δε η σιν η μων γ' ο κα

θη με νος εν δε ζι α α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας x q

κ
x q Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ

ει μο νος Κυ ρι ος γ' Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην x
q

^K
x
q Καθ' ε καστηνη μεραν ευ λο γη σω

σε ^{γ'}
u και αι νεσωτο ο νο μα ασου εις τον αι

ω ω να ^{γ'}
u και εις τον αι ω να του αι ω νος x
q

^K
x
q Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ρα ταυ τη ^{γ'}
u α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι

η μας x
q

^{Δ K}
x
q Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ρων η μων ^{γ'}
u και αι νε

το ον και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ω νας α μην x
q

^κ_q **Γ**ενοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
 η μας ^{γ'}**η** κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε
 πι σε ^κ_q

^{Δ Κ}
^κ_q **Ε**υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
 ζον με τα δι και ω μα τα Σου ^κ_q

^κ_q **Κ**υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
 μιν εν γε νε α και γε νε α ^κ_q ε γω
 ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ^{γ'}**η** ι ασαι
 την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι ^κ_q

^κ_q **Κ**υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ζο ον
 με ^{γ'}**η** του ποι ειν το θε λη μα α σου ^{γ'}**η** ο τι συ ει

ει ο Θεός μου

κ
q

Οτι παρὰ σοί, πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φ

τίσῃ σου ψομεθᾶμε

κ
q

Παράτεινον τὸ ἐλεός σου οὐ τοῖς γι

νώσκουσιν Σε ἄγιος ὁ Θεός ἡ Ἀγιος ἰ

σχυρός ἡ Ἀγιος ἀθάνατος ἐλε

ήσον ἡ μᾶς (τρίς)

κ
q

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνευ

ματι

κ
q

καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ

νας τῶν αἰώνων ἀμήν

κ
q

^κ
^χ
⁹ **Α** γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας ^κ
⁹

Ἀσματικόν.

^π
^κ
^χ
⁹ **Α** γι ι ι ος ο Θε ε ε ος ^{γ'}
^κ
⁹ Α α α α γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^κ
⁹
 Α γι ος Α α α θα να α τος ε ε λε η η ^μ
^κ
^Δ ^κ
 σο ο ον η η η η μα α α ας ^κ
⁹

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄

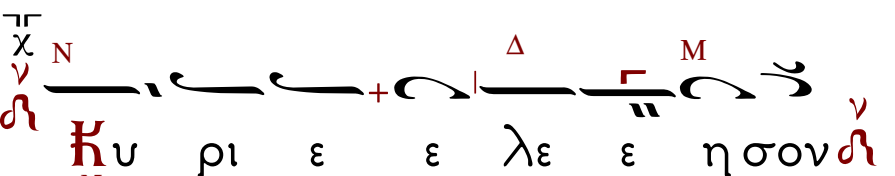
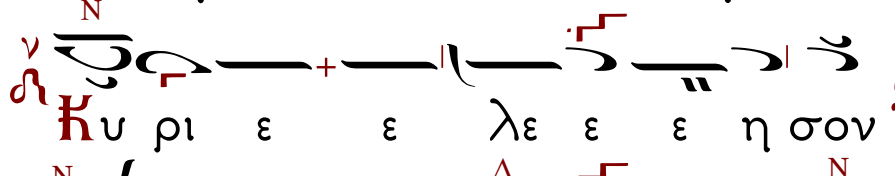
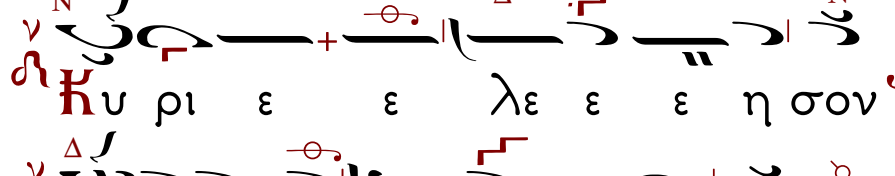
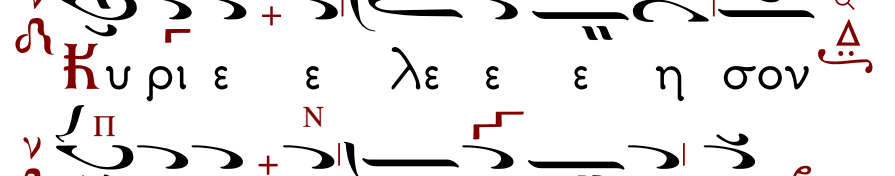
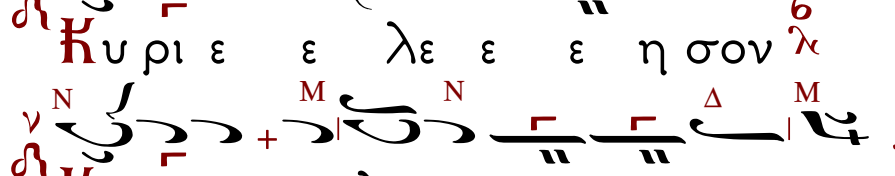
Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν τοῦ Ἁθω φωστῆρα καὶ τῆς Νάξου τὸ βλάστημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν θεόπνουν διδάσκαλον· Νικόδημον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔμπλεων σοφίας θεϊκῆς· διδαχὰς γὰρ οὐρανίους καὶ δαψιλεῖς, βλυστάνει τοῖς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

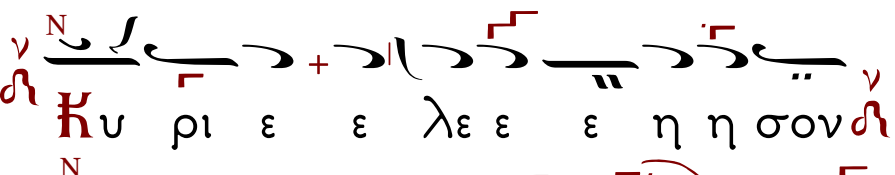
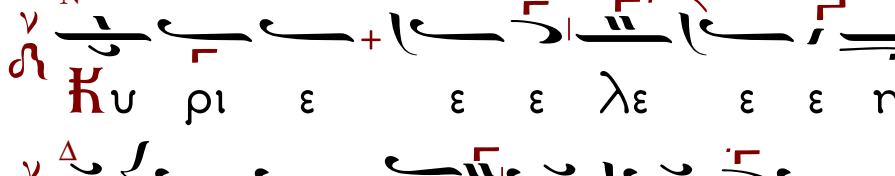
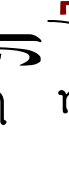
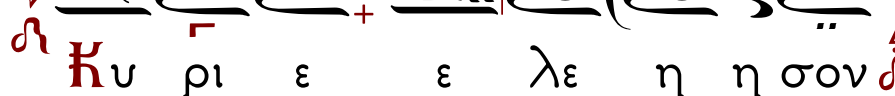
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

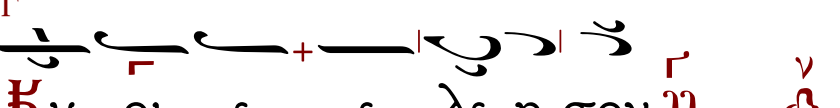
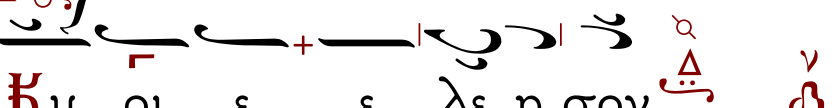
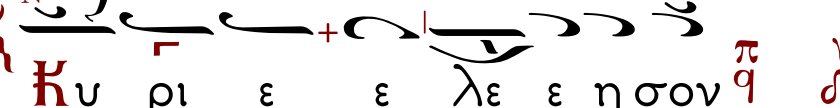
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' αὐτὸς Νῆ

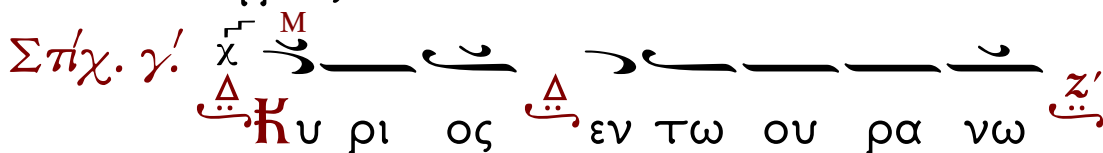
1. **Κυ** ρι ε ε λε ε η σον
2. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
4. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
5. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η σον
6. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1. **Κυ** ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. **Κυ** ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. **Κυ** ρι ε ε λε η η σον

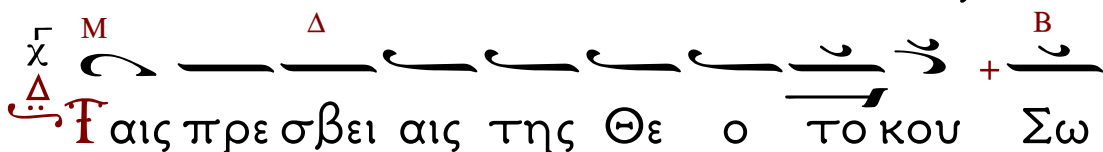
4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Οι Κυ ρι ε

τερ σωσον ημας

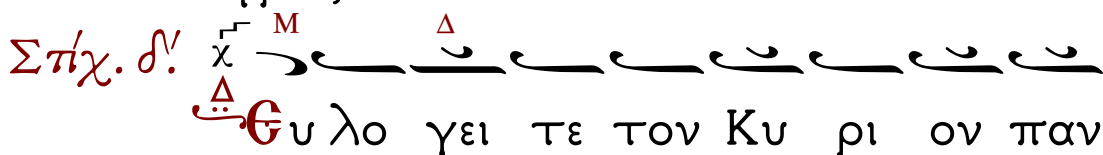
Σπ'χ. γ' Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οιμασεν τον θρονον αυτου και η

Βασι λει α αυτου παντωνδε σποζει

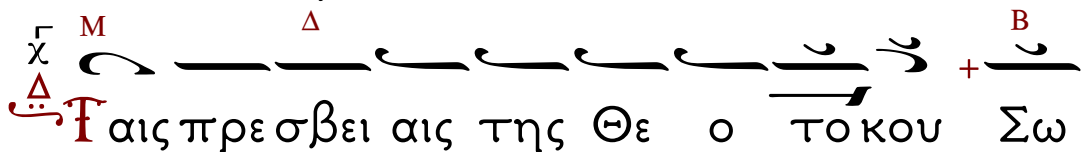
 ταισ πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπ'χ. δ' Γυ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυτου εν πα ντι τοπω

τηςδε σπο τει ας αυτου

 ταισ πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκοῦ Σω-
τερ σωσον ἡ μα-α-ας

Ἀντίφωνον β'

Ἄ-μη-η-ην

Σπ'χ. α' Ἄ-ν-ει-η ψυ-χη μου τον Κυ-ρι-ον

αι νε-σω Κυ-ρι-ον εν τη ζω-ῇ μου

ψαλ-λω-τω Θε-ω μου ε-ως υ-παρ-χω

ω-σον ἡ μα-ας Υι-ε Θε-ου ο-εν

Α-γι-ι-ι-οις θα-υ-μα-στο ο ο ο ος

ψαλ-λον-τας σοι αλ-λη-λου-ι-α

Σπ'χ. β' Μα-κα-ρι-ος ου ο Θε-ος

Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πικ
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος
 ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

Σπ'χ. γ' τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 ν ο ν και αι την γην την θ α λ α σ σ α ν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Σπῆχ. δ. Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι

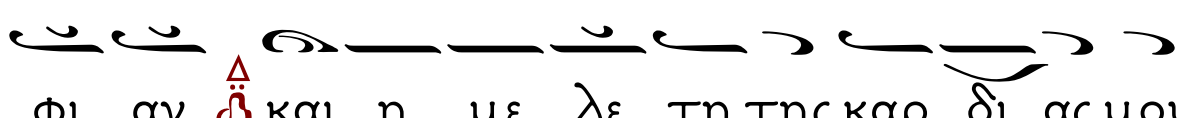
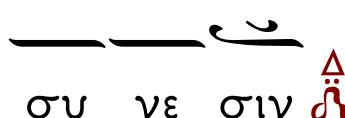
Και νυν και αι και εις τους αι αι

ωνας των αι αιωνων Αμην

^M
^Δ **Ο** μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
^B
 του Θε ου ^Δ α θανατος υ πα α α αρχων
^M
^{6.} και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^B
 τεραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι ^{ζ'}
^B
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτως εν
^B
 αν θρω πη σας ^{6.} σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^M
 ο Θε ος ^Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
^Δ
^χ ει εις ων ^{ζ'} της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^M
 γι ω Πνευ μα τι ^{6.} σω σον η μα ^{Γ Δ} α ας ^Δ

Ἀντίφωνο γ'

Ἦχος ♪ Πα

Σπῆχος. Το στο μα μου λα λη σει σο
 φι αν και η με λε τη της καρ δι ας μου
 συ νε σιν

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν τοῦ Ἁθω φωστῆρα καὶ τῆς Νάξου τὸ βλάστημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν θεόπνουν διδάσκαλον· Νικόδημον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔμπλεων σοφίας θεϊκῆς· διδαχὰς γὰρ οὐρανίους καὶ δαφιλεῖς, βλυστάνει τοῖς κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

Εἰσοδικόν

Ἰχθὺς ὑπὸ Δι

^Γ_Χ ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^B ^M σπε εσωω με εν Χριστω ω ω ω ^Δ ^Γω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν Α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ο ς ψα λλον τας σοι
 + αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν τοῦ Ἄθω φωστῆρα καὶ τῆς Νάξου τὸ
βλάστημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀπάσης, τὸν
θεόπνουν διδάσκαλον· Νικόδημον τιμήσωμεν
πιστοί, ὡς ἔμπλεων σοφίας θεϊκῆς· διδαχὰς γὰρ
οὐρανίους καὶ δαψιλεῖς, βλυστάνει τοῖς
κραυγάζουσι· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι
διὰ σοῦ, ἡμῖν τὰ πρόσφορα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑCΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙCΤΙΑΝΩΝ

Ἦχος Δ'

Προστασι α των Χριστι α νων α
 καται αισχυντε μεσι τει α προς τον ποι
 η την αμεταθετε μη παριδης α μαρ
 τω λων δε η σεων φω νας αλ λα προφθασον
 ως α γαθη εις την βο η θειαν η μων
 των πι στως κραυ γαζον των σοι ταχυ νον
 εις πρεσβειαν και σπευσον εις ι κε σι αν
 η προστατευ ου σα α α ει Θε
 ο το κετων τιμων των σε ε ε

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **5:8-19**

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστι. Διὸ λέγει· Ἐγείρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ,

ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος α΄

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον

δὸς ἡμῖν σήμερον,

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ̣η̣ Πα Ἑναρμόνιος

Π
χ̣ π̣
Α̣ Γ̣ εἰ εἰς Α γι ος Α̣ εἰ εἰ εἰς Κυ υ

ρι ι̣ ι̣ ος ἡ σους Χρι στος χ̣ εἰς δο ξαν Θε

ου Πα τρος α μην π̣

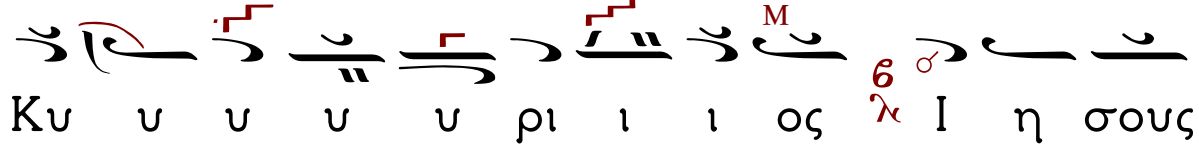
Ύψος 7^{τος}

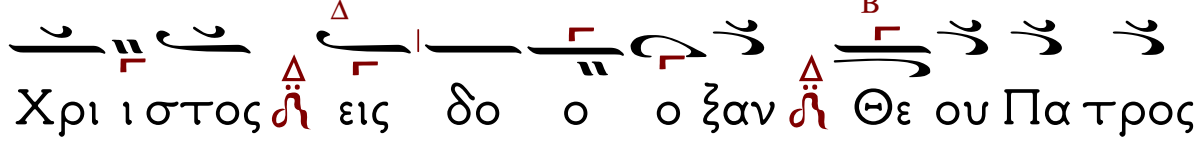
 Α α α α

 ει ει ει ει εις

 Α α α α

 ει ει ει ει εις

 Α α α α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τω ων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀρχοντας Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἰχθὺς ὁ Πᾶς

Ἑκτασις. $\frac{\eta - \pi}{\chi \eta}$

Figure 1 displays a 2x10 grid of musical staves, each containing a sequence of notes and rests. The staves are labeled with letters and numbers in red. The top row contains staves labeled χ , π , q , μ , ε , ε , ε , π , q , ε , Π , Π , Π , Π , Π , Π , Π , Π , Π , Π , Π . The bottom row contains staves labeled χ , π , q , μ , ε , ε , ε , π , q , ε , Π , Π , Π , Π , Π , Π , Π , Π , Π , Π , Π . The staves are arranged in two rows of ten, with the top row starting from the left and the bottom row starting from the right.

 ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω α ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ν ι ι ι ι ι α ω ω ω ω ω ω

 ω ν ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε

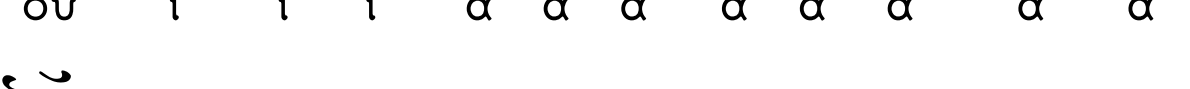

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε σ τ α ι δι ι ι ι και

 αι αι ο ο ο ο ο ος Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ

 ου ι ι ι α α α α α α α α

 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δ΄

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
 βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον
 πιστὴν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι
 ἁδα προσκυνούουσίντες
 ἡ ἡμᾶς ἐσωσέ ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος Δ΄
 Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς α
 φεσὶν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωήναι
 ὦ ὦ νιόν

Πληρωθῇ τὸ στομάχη μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ^{6.} ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ^{Δ.} ο τι η ζι ω
 σας η μας ^{Δ.} των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων ^{6.} τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^{Δ.} ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ^{6.}
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α ^{Δ.}

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δ΄

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

 πα ακου σον των πα ρα α κα λου ουν των σε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ψω

λε Μη η κα τα α πι στε ευ σης με η αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α η Πα να γι α δε
 ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν
 του ι κε ε του σου η θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με η φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι η των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα η σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος η
 παν το θεν πο λε μου ου με νος η και πα ρα

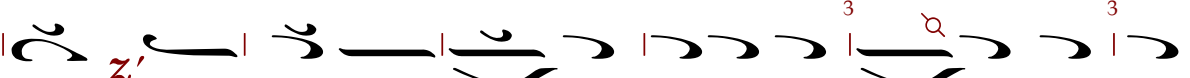
μου θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε
 σποινα του κο ο σμου ελ πικαι προστα σι
 ι α των πιστων η μη μου πα ρι ι δης την
 δε ε η σι ι ι ν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
 σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ήχος Βαρύς Ξω

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 νων α παλ λα γη των α σθε νου ου ουν τω

 ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

 ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω

 ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.